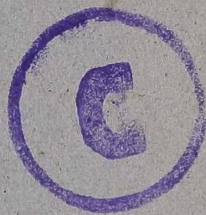

১৮৭৩-৭৪: ৩০০০ টাকার

(de L'An 1500 et 1501)

Q 25 : 417

214

172198 -

உ
செவ்வயம்.

ஸ்ரீ சவுடநாயகி பேரில்
சூடர்ம் பிகைமஞ்சரி

இஃது

தொச்சிசமஸ்தகானம்

வல்லங்கிமாநகரில் வசிக்ஞம்

சீதாரம்செட்டியார் அவர்கள் குமாரர்

சவுடப்ப்செட்டியாரால்

பாடப்பட்டு

ஷையர் ச. கந்தப்பன் என்றழைக்கிர குள்ளத்தம்மன்செட்டியார்
கொல்லங்கோடு ல. தம்மன்செட்டியார்
சித்தூர் பொ. அனந்தயன்செட்டியார்
உடுமலைப்பேட்டை வெ. கு. கந்தசாரிசெட்டியார்,
ஷை. பெ. தி. அருணாசலம் செட்டியார்
இவர்கள் வேண்டுகோளின்படி

Mr. F. Scott Son of Mr. Petter Scott of
Cannanore Malabar.

வல்லங்கி மகா-ந-ஸ்ரீ காத்தமுத்துக்கோனார் அவர்கள் குமாரர்
நாச்சிமுத்துக்கோனார்
பொள்ளாச்சி தாலுக்கா கோட்டேர் மகா-ந-ஸ்ரீ
வெண்ணையன்செட்டியார் அவர்கள் குமாரர்
சின்னப்பன்செட்டியார்
இவர்கள் பொருளுதவியினால்

ஷை. சவுடப்ப்செட்டியாரவர்களால்

பாலக்காடு சுலத்தான் பேட்டை

விக்டோரியா பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1914.

தென் விலை அனா 1.

925:417

M14

172198

சுபமஸ்து.

சாதித் துக்கவி.

வல்லங்கி சோ. அப்புக்குட்டிசேடியாரால்

பாடப்பட்டது.

திங்களில்மாரிமுன்றும் பெய்திடத்திகழ்வுற்றேங்கி
பங்கமில்லகமுனிதன்னில் பன்மணிநிகர்க்கும்சென்னெல்
எங்குமேநீரையமல்கும் யெழில்வளவல்லங்கிவாழும்
எங்கள்நெல்க்குளத்தியம்மை யிணையடிதலைமேற்கொண்டோன

நாசனாக்கினியதவங்களையியற்றி யிடப்புரத்தமைந்தயென்னம்மை
தாசனாமினியதமிள்குரைவிரிக்கும் தகமைபுண்சவுடப்பெனெழுதும்
மாசிலாதொளிரும்மஞ்சரிதனின்வாய் மருவியமருவெடுத்துரைக்க
பேசுமிவ்வுலகின்முடியுமோவெனவே பேசினேன்பெருமையினவே

பத்திமிகப்பெருக்கெடுத்துபாடுமிந்த மஞ்சரிக்கிபரிசுதானும்
சித்தமுடனிய்ந்திடவும்பொருள்போதா தாகையினுள்ளிறப்புவாய்ந்த
புத்திரருமெனும்பொருளும் பொன்பொருளும் கலைபொருளும்புவியினு
மைத்துனனும்அப்புக்குட்டியெடுத்துரைத்தேன் புவிமிகையின்மகிழ்வினேடு.

செயுர் செ. கிருஷ்ணன்சேடியாரால் பாடப்பட்டது.

ஞானநாயகனரிடத்தினிதமர்ந்த நவை நிலாசவுடநாயகிமேல்
வானவந்முதலோர்புகழுமஞ்சரியின் வயங்கியசுளையினைப்பருகின்
தேனெடுகனியும்தெள்ளியவமுதும் தெகிட்டிடுமென்பரிப்புவிடில்
எனமாம்கிருஷ்ணன்நாமமாய்நானு மெடுத்துறைத்தனனிவணம்மா.

செயுர் தி. ஒன்னகிரிசேடியாரால் பாடப்பட்டது.

சுரதகோலோச்சும்கொச்சி சுற்குணநகரின்சீரார்
சிரசவல்லங்கிவாழும் சிரந்ததோர்சவுடப்பேந்திரன்
விரதமாய்பரைமேல்பாடும் விந்தைமஞ்சரியைக்கேட்டோர்
அரிகுழலோசைக்கேட்ட அமரர்பேரல்வாழ்வரன்மே.

560

294.55

௨-

முருகேசர்துணை.

சூடாம்பிகைமஞ்சரி.

திருவளரும்வல்லங்கிச்செழுநகரி லரியணைமேற்றிகழ்ந் துதோன்றி
கருணையெனுமழைபொழியும் சவுடநாயகமீ திற்களிப்பினோடு
விரியுமலரணையசூடாம்பிகை மஞ்சரியதனைவிளம்பமுக்கட்
கரிமுகவன்ருளினையான் கருத்திடையேவைத்திதனைக் கழறுவேனே.

வெள்ளியநற்சூமரையினுதித்துவரு யின்கொடியேவிமலரேத்தும்
தெள்ளியநற்பாகனையசொற்கிளியே கலைமகளேதெளிவாயெந்த
னுள்ளமதிற்சூடியிருந் துசூடாம்பிகை மஞ்சரியதனையுலகமேற்க
கள்ளயிலாதுறைத்திடெவாய் கண்மணியேகல்வியெனும் பொருளானானே. 2

சந்திரஞ்சேர்ந்தவனம் சூழ்பழனாபுரிமீலயிற் றுலங்கிமாய்கை
மந்திரமாபூற்பவித்த வரக்கரையாண்டடித்துருட்டி மலமற்றருள்
இந்திரனார் தன்மகனாமணம்புரிந்து வள்ளிதனையில்பால்வேட்டும்
கந்தனெனும்கற்பகமே யென்மன திற்சூடியிருப்பாய் கவலைதீர.

அவையடக்கம்.

வேலவராம்பகத்தின்ரிழலிருக்கும் வித்தகரேவெழியேன்சொல்லும்
கோலமுருமஞ்சரியின்குற்றமுறி னவைகளெலாங்குணமாய்க்கொண்டு
பாலகனைப்பவித்திரமாய்ச்செய்வதெலா நும்கடமைபரவைதானும்
சாலவுமேநகிகளையும்குறைவனவெண் னுதுகொளும்சாட்சியேவ.

வல்லங்கிநகர் நாட்சேச்சிரப்பு.

வெண்மையுற்றிடுமேகமேமலர் மகழ்நானெனவிளங்கி
தண்மைசேர்கடலடைந்து நற்புனலினைத்தகவாய்
வண்மையாகவுண்டரியென வந்துமுன்கொழிக்கும்
ஒண்மையாகசௌடாம்பிகை புதவியவரம்போல்.

5

முடங்குளேமேலெழுந்தருளும் சவுடநாயகியதிகமுனிவினோடு
திடம்பொரவேவந்தெதிர்க்கு மரக்கரையேவதைத்திடவுந்திமையோடு
வடம்புனையும்முரசடித்துவாளயிலே வீசியதுவண்மைபோலும்
தடம்புனைந்தவந்தரத்துமின்னியிடி யடித்துமழைதருகுமாதோ

6

இருளெனவடர்ந்தவரக்கரைத்தடிய யிலகியதேவலன்றனக்கு
கருணைபையளிக்கும்கவுரியின்ருளை கடுகியேசெவ்வதைத்தெக்கும்
விரிவுருமேகம்பொழிந்திடும்பயமார் விளங்கியதாபரமெலவும்
அரியதோல்கரடியுளுவையிவ்வனைத்தும் அரற்றியேகொடுசெலுந்தியும்

7.

நாயகராகும்பருதியும்சரியும் நகர்த்திடுமளவயிற்றலோசாய்த்
தோய்வுருளினம்குமுதமென்றிவற்றை பொருவழிதேருதல்புரிய
நேயமோடணுகும்நெறியினையொக்கும் நிகரிவாமதுறுகளியும்
ஒய்விலாதிரைந்துவவற்றிடையணுகி யொழுகியபிரசத்தையருந்தும்

8

வேறு.

எங்குமாநதிகறங்கியோடுவதி லெங்கணும்மனநீசமும்
பங்கமின்றியிது செல்வதெங்கொரு பாவையாகுபகீரதி
துங்கமோசெவடாம்பிகைக்கிமலர் குடவும்மனமளிக்கவும்
பொங்கியோடுவதாருமேபுலமை பூண்டவர்க்குசொல்லாகுமோ.

9

வேறு.

நகர்தனக்கழியமைத்ததோயெவரும் நாடியசெயல்முடித்திடவும்
சுகமுறக்குடைந்துபத்தியைப்பெருக்கப் பன்னியறெடுசுரணுகி
மிகபடிந்திடவங்கெழுந்ததோயெனவே மீறியேநகர்தனைக்குழந்து
நிகரிவதொழுகும்நதியினிளிரப்பை நீர்லத்துரைக்கவுமாமோ.

10

ஜலத்தினிற்றிகழும்பங்கையமீது ஜம்புவின்கனிபொதிந்திருக்க
வுலப்புருமிரவுவந்தடைந்ததென்றஞ்சி ஒய்யெனகுமுதத்தையடையும்
நலத்தகுமுதம்விரிந்திடாதிருக்க நாணமேற்கொண்டளிர்விலும்
மலப்பொடுபலுமிரவிதற்கிலையோ மாணமுமில்லையோவெனவே.

11

வேறு.

நதிகரைநிலைகொளு நாவற்குளையிசை நனிவோடு
குதிகொளுவானர கிளைகளசைக்கக் குளிரீரின்
வுதிரகிளைக்கனி குக்குளுகுளுவென் றெழியாதால்
மதியிலரேலநக் கொருகிளையிசை மருவிமொல்

12

பொய்கையின்நிரைப் பொய்யிடைமாதர் பொற்கரகத்
தொய்யெனமொண்டு மீளுவதளவே யொருமாதின்
நைகமுவிடவப் படிசிலைமீது கடமோட
வையமதிர்க்க டண்டண்டண்டென வருமொலியே.

13

வேறு.

தென்னையுக்கமுதும்வாழையுந்தானே சிரந்திடெவருக்கையும்தேக்கும்
புன்னையுமரச்செண்பகமுதலாம் பூந்தருவருத்தெழுந்தோங்கி
மின்னலைத்தடிந் துகற்பகக்காவை மிடைந் தூநற்கயிலையையடையும்
அன்னதேவலன்சீராமோதநகரி னரசளித்தமர்வெனவாகும்.

14

வேறு.

வாண்டுகிள்ளோமயிலிருயில்பருந்து சிறுவால்நிமிர்ந்தகருக்குருவியும்
தண்டுகாகமுதவானதெல்லவும் தருக்களேரிசுரத்தினில்
வுண்டிண்டெடுமின்னிங்களை யுலாவியெங்குமுணவாமெனக்
கொண்டெவ்விதுயில்தின் றமாமரம் குளிரவெங்கணுந் துமால்.

15

வேறு.

புளிதருதருகருகிளையிசை யூகம்பொலிவோடு
களியொடுமேவியசைத்திட வதனுட்கனிசிந்தி
இளகிலவாகும்தரைபட செவிடுக்கிசைவாக
முளவினமேலப்ப்ப்பட படவெனமுந்துறுமால்.

16

வேறு.

முல்லைதும்பையொடுமருகுபிச்சைமுழு நீலகுதமுறையேவிரித்
தெல்லையற்றவளவாகநிற்பதிது வெம்மையாளுசவுடம்மையை
மெல்லவேயுமதுபாதமீதிலெமை சேர்க்வென்றுமிகமெலிவபோல்
வல்லையாக்குவமஞ்சலீரென வரிகள்வந்துவயங்குமால்.

17

வேறு.

வளஞ்செரிந்தெழுந்தநெற்கதிரோங்கி வானெலாம்பரவியங்கடர்த்து
இளம்பிறைறுதல்வேற்கண்ணியரனைய யிசைவறத்தலைகவிழ்த்திலங்கும்
தளம்புனைந்தொளிரும்மலர்சிகைமுடிக்கும் சவுடநாயகிதருவரத்தை
வளங்கனிந்தேற்ககிரங்குனிப்பவரை யொக்குமின்னகர்வயல்தனிலே.

18

வேறு.

அல்லமிங்குயினியில்லையிலையென வழகுவாய்த்ததருக்களும்
வில்லிடெம்மலர்சோலைவாவிகள் விளங்குமாநதிதடாகமும்
மல்லல்குழுவல்லங்கிமாநகர் முழுதுமாடமும்கடமும்
சொல்லுதற்கரிதாகவோங்குந் துலங்குமாமணிமண்டபம்.

19

வேறு.

மணியேநிரையக்கொடுசெயு மாடமிசைமாதர்
அணியாயொன்றித்தருமலர் கொய்தங்கணிவாரும்
துணைமேரனையப்பூண்முலையசையத் துணிலோடும்
அணைவாயையாவென்று கைகொட்டியாவெராம்.

20

ஆடாநின் றவம்மடமாதர் அறிவோடும்
பீடாய்செய்தவோவிய மித்தைப்பிரிவாகத்
தேடாநிற் பின்னேற்கிலராகித் திகைப்பாராம்
யீடாயிவருக்கெங்க ணுமில்ல யிணையென்பார்.

21

வேறு.

சந்தனம்நடிக்குமனையவேநடிக்கும் சந்தனங்கொண்டவாரசரால்
முந்துறமேடைமுந்தியேகங்கை முந்தியேமுந்தியேமொண்டு
சிந்துவர்சந்தம்சிந்துரவெங்கும் சிந்தனைசிந்தையிற்செய்து
சந்தனம்குறையாத் திசாமந்தி சார்ந்திடும்வனத்திடைசாரும்.

22

கொடியிடைதுவளக்கொடிதெனவோங்கும் கொடியிடைதுவளவந்தடர்த்து
படர்நெடுமாடமிசைபடர்மேகம் படர்சிகையணிகுவர்பரிவால்
குடையுருவிலியைக்கொடுதல்சேர்த்திக் குடைரசமாமெனமொழியார்
அடல்பொருமதணைடர்குதியாளன் அடல்பொருவெனவிடுக்குவரால்.

23

கரும்புளமிரைக்ககரும்புளமொலிக்க கரும் புளங்கலித்திடக்காமப்
பெரும்புலிபிடிக்கபெரும்பனிப்பகைவன்பெற்றியைப்போல்வளர்திலங்கும்
நருங்கொளுமுலையார்நறும்புனலேந்தி நறுமலர்ச்சோலைவாய்நடந்து
வருந்திருநெறியில்வருந்தியங்கமர்வர் வறும்வரைநிகர்புயவாளர்.

24

கங்கையிற்குடைர் துகங்கையைக்கொடுபாய் கங்கைதன்சிரமிசைக் கவிழ்த்
தங்கமின்மலரைத்தங்கையினேந்தி தங்கியமுறையொகொத்தி
கங்கணமிளற்றகங்கணமடைய கங்கரமிசையெடுத்தேந்தி
பங்கஜமோடுபங்கஜம்பதிய பாரிடைபணிகுவர்பரிவால்.

25

இன்னனநிகழ்த்தும்கன்னியர்யாரென் நெண்ணிடாதிருக்கவிங்கிசைப்பரம்
பன்னகமணிந்தாள்கருணையேவடிவாய் பரந்திடும்தேவலர்மாதர்
கன்னியர்பிராங்கவரவர்க்குடைய தேவனைதேவியைக்கருத்தாய்
கன்னயமோடுபுகைகள்தினமும் நடத்தியேவாழ்குவார்நலமே.

26

• திங்களைத்தரித்தோன்றிருவுளத்துதித்த திலகனும் தேவலன்மரபில்
பொங்கியேவளரும்புண்ணியசீலர் புனலிடைகாலையிற்படிந்து
பங்கமில்லரியநீர்தரித்தெவரும் பாங்கொடுநித்தியகடனை
துங்கமோடியற்றிகன்கையின்பாங்கர் துலங்கியசோலையிற்செல்வார். 27

சோலையிற்செல்வார்சுடர்மலரெடுப்பார் ஜோதியாம்சவுடநாயகியின்
ஆலையம்புகுவார்மஞ்சனமாட்டி அழகியகுங்குமமணிவார்
கோலமாமலரைகுட்டுவார்மிகவே குறைவிலாப்பூசுகளியற்றி
ஞாலமேற்படிந்துதுதித்திடும்பெருமை நாகரால்சொல்லவாமாமோ. 28

சங்கரியுமையேசவுடநாயகியே சாமண்டிசாரம்பவிராம
லிங்கர்பங்குறையும்தங்கமேராம லிங்கமுமெல்லவந்தானும்
எங்குமேதுலங்குமீஸ்பரியெனவே யிடைவிடாதேத்திடும்மொலியார்
பொங்கியபுணரியொலியினையழித்து புரந்தரன்நகரெனப்பொலியும். 29

ஆண்டகையானோர்வாணிப்பெருக்கும் அழகியகுடிகளின்சிறப்பும்
மூண்டமர்துலைக்கும்கரிபரிவகுப்பும் முடிவிலாநிரையதிகரிப்பும்
பாண்டவர்துதன்பத்தினியருளும் பகரெனாதெய்வவுற்சுவமும்
பூண்டநன்மவுலிமலரயனாலும் புகன்றிடவெழிதினிற்போமோ. 30

வேறு.

சிங்கமெனுமூர்த்தியின்மேற் நிகழ்வோடெய்தி
சிறப்புடையவென்மகனே தேவலாரின்
பங்கமிலாமரபினரோ இன்னையென்றும்
பக்குவமாய்கார்த்தியேவாம் பயமீக்கொள்ளேல்
எங்கெனநீர்நினைந்திடினு மங்குயானும்
எழுந்தருளிவரந்தருவோ மென்றுமுன்னம்
சங்கையிலாவாமளித்த வுமையாங்கோவில்
சங்கதியையிங்கெடுத்து சாற்றலுற்றும். 31

வேறு.

மேருவைப்பழித்தும்மின்னலைப்பரித்தும் மிளிர்நருமணியெலாமெடுத்து
சேரவேயமைத்துசெய்ததோவலரி செழித்திடெண்டலாமாமோ
மாரிலாசசிதன்மண்டலமிதுவோ வென்றெவரம்யங்கிடவமைத்த
சீருலாசவுடநாயகிமுன்றிற் சிரப்புடனமைத்தகோபுரமாம். 32

வேணியைவிழுங்கிவெளியினைக்கடந்து விளங்கியவண்டத்தையொருவி
காணுதற்கரியபித்திகைநீங்கி கதிர்குவைகுவையெனவொழுக்கும்
துணிதுட்டோன்றும் துளவணிபரமன் தூயமில்லவனவைதனின்வாய்
காணியவேண்டிவிராட்டுருக்கொண்ட தன்மையைகோபுரம்கடுக்கும். 33

திங்களிவ்வுனையகோபுநிலையைத் தாண்டியேசென்றிடத்திகைத்து
பங்கமுற்றவனாய்பலகணிவாயில் வழியினிற்பாய்குவனதனால்
துங்கமுமொருவிகளங்கனென்றெவரும் துணிவொடுபகல்வதையறிந்து
சங்கையுற்றவனாய்தேய்மதியாகி தாரகையுடனிலங்கினனால். 34

விரியுமெவ்விருளும்விலகிடவெழுந்து விளங்கிடவுலகெலாம்விரிந்த
மருதியின்னெடியகோபுர்ச்செயலேபி பார்த்தவன்பயங்கொளவெழுந்து
மருவுலாசவுடநாயகியினையை மகிழ்வுடன்வலமிடமாக
சரிவரத்தொழுவானெனச்செயல்காட்டி சார்குவன்வருமீர்பிரிவாய். 35

மாலையோவுகக்கண்மதிபுமோவொளிகொள் மாலையின்னவெதாய்வயங்கும்
கோலமார்நெநாயகமிதுகொல்லோ கோதிலாவரம்பையர்முதலாம்
சீலமார்மாதர்பதுமோபத்தி சிரந்தெழுந்தோங்கினதெனவே
ஞாலமெல்லிவாந்துவானெலாமறைந்து நலிவிலாதோபுரமிவங்கும். 36

பொன்மலைபோலுமம்மலைது பொலிவுறுசுரர்நகர்போலும்
நன்னயமோவெதனிடையவங்கும் நாகர்க்களேவஹம்நடிக்கும்
துன்னியசிகரமதன்மிசையனமும் துலங்கியபத்தியும்பித்தி
இன்னவிலாதுவகித்தெழுந்தோங்கி இலங்கியகோபுரமாகும். 37

வானெலாம்பரவியெழுந்தொளிர்சிரந்து வாசவனிருக்கையைபுணுகி
ஞானனாகனண்டமர்தருபோலும் நலிவிலாப்பவிழமல்லிகைகீழ்
வானவர்தொழும்சீர்தரிமுகக்கடவுள் வயங்குவார்வடக்கொருபுடைசார்
ஆனதோர்செயலாற்பவிழவிக்னேச ராகியநாமம்வந்ததுவே. 38

இரண்டொண்காருயிருநவமுப்பா னிரண்டொமெருபதுநான்கும்
திரண்டொருதொண்ணுற்றிரிவைகிளையாய் தினகரனவிரெனத்திகழ்ந்து
வுருண்டிநான்குநான்கெனவே வுறைந்திடும்பவிழமல்லிகைகீழ்
கரண்டகங்கவிழ்த்தகரிமுகனடியைத் தொழுபவர்கவலைதீர்குவரால். 39

பவிழவிக்னேசாடிபணிந்தவர்கள் பண்பொடுகனதனவானாய்
நவநிதிபெறுவர்புத்திரபாக்யம் நாடியிப்புவிசகமனைத்தும்
பவமிலாதருந்திபருதியும்சகியும் மகீரதியுள்ளவவுகின்
கிவனருள்பரம்பவிழவிக்னேசர் சீர்த்திபோல்வாழ்குவ. சிறப்பால். 40

அடைவடைசுகியன் அவில்பொரிகடலை அழகியகன்னலுங் கதளி
கடைதயிர்மதுவும் கனிபலகுளமும் கஞ்சமாமலரெருக் கருகும்
அடியவர்க்கடியன் பவிழவிக்னேசர் அடியில்வைத் தடிபண்வோர்கள்
மடையராகிடினும் மன்னராய்புவியை மகிழ்வுடனாளுவார் மாதோ.

41

வேறு.

கோழரிந் துவடமலையேடதாய் கொண்பொரதம் தீட்டியகோமளன்
பாடமர்ந்தபயோத்திநாப்பணின் பாந்தன்பாயலெனப்பள்ளிகொண்டவன்
மூடனாகியவெந்தயர்நீக்கவே முறுவலோடுவிளங்கியிருந்திடம்
பீடெடுத்தெவறாகிலுமிங்நன்ம் பேசுமுடியாதெனப்பேசலாம்.

42

நீலமாமணியோடுவைரேரியம் நீலமால்வரையோடுகலையுழம்
கோலமார்க்கருமேகம்செம்மேகமும் கோதிலாதநீலோற்பலம்தாமரை
சாலவேயொருசார்புறைபோலவே சலசையோடரியென்குறைநீக்கவே
சீலமோடரியாதனமீதமர் சிறப்பையானிவண் செப்பவுமாகுமோ.

43

வேறு.

இன்னனநிகழும்நகர்க்குதென்கீழில் யீசனார்கோவிலொன் றுளது
அன்னதற்குடக்குநெல்க்குளத்தம்மை யாலயமதற்குதென்கீழில்
பன்னகமணிந்தோனாலயமதற்கு பாங்கொருநதியுளமேற்கு
சென்னியில்மதியைச்சூடியபரமன் சிரந்திடுங்கோவிலுமுளதே.

44

பக்கம்விக்னேசர்கோவிலும்பாங்கர் பள்ளியான்கோவிலும்வடக்கு
நக்கனார்கோவில்நதியுளவடகீழ் நாகமேலணிந்தவர்கோவில்
ஒக்கயில்வளைத்துநகர்க்குமஞ்சரியா மொல்லையிற்றனபதியாவர்
விக்கினந்தீர்வார்அளப்பிலாப்பவிசு விளங்கிடும்தொழுபவரெவர்க்கும்.

45

பூருவம்மாரியம்மைபூரூரும்பை அம்மையும்புராரிசேயிவர்கள்
மாரிலாவமரும்கோவில்கள்கடையின் மருகின்வாய்தேவலர்மருகின்
சீருலாசவுடநாயகியதிவீரேஸ்பரர் கோவில்கள்சிரப்பும்
பேருலாசவுடநாயகிரதத்தில் பிணிப்புரும்வடமெனப்பிரங்கும்.

46

நாலொடுமுன் றும்நவையிலாதொருநால் நலத்தையுமளித்தவளாகி
வேலொடுவரமுங்கொடுத்தயன் றினையே விளங்கிடும்புதல்வனைவிடுத்து
மாலொடுமலைந்தவர்க்கரைக்கடிந்து மன்னவனாகியேமதுரை
கோலொடுவிளங்கும்சவுடநாயகியை குறைவிலாத் தோத்திரம்செய்வாம்.

47

சுவுடநாயகிபேரில் ஸ்தோத்திரம்.

சங்கவிதிபதமுதிசுரபிசிந்தாமணி சாரசப்பொய்கைசோலை
 சத்யலோகத்தினையொத்தமந்தாரமும் சரிவரவளர்த்தசமுதும்
 இங்கிதமதாசுவனர்தெண்ணையுங்கன்னலும் மிகழ்வீழ்சம்பங்கிகோங்கு
 யியல்புரசுழந்தவல்லங்கிதேவாங்கர் தம்பிடர்களைத்தீர்க்கவந்த
 சங்கரிசடாதரிபராபரிமயேஸ்பரி சவுடேஸ்பரிபஞ்சாட்சரி
 சகரமதநாருடன்பெண்கொண்டபடைவீரே நாராபுரத்தில்வாமும்
 சிங்கவாகனிராமலிங்கரோடிங்குவெகு சேக்கிழங்கருசுவருக
 சிவகாமசுந்தரிசவுடப்பனுக்குகவி செய்யவருகிரிசூலியே. 43

தேடரியநான்மாகுடத்திலுற்றிடும் தென்னவன்புதல்விகௌரி
 தெளியேநேன்சுவையினுட்கவையநாய்வீளங்கிடும் தேவியேவருகவருக
 வாடியேகடனூரியாகியும்பகைவதால் வருந்தவோயெனைப்படைத்தாய்
 வஞ்சநெஞ்சுடையவர்க்கஞ்சியெத்தினைகாலம் வாழ்வதும்தெரியவீழ்லை
 கோடிமுத்தங்கடான்செய்திருக்கினுமுன்னைக் கும்பிடிற்றிருமென்று
 கூறுசாஸ்திரங்களும்பொய்யாச்சுதோவவது கோபமென்மீதிவண்டோ
 பாடல்பெருவல்லங்கிப்பதியுறைசூடாம்பிகை பட்சமாய்கார்த்திடாயேல்
 பாவிரானிருந்தென்னபிராணனை விடுத்திவென்பழியுனக்கெய்துமம்மா. 49

தருமமோருருவாகியெங்கும்துலங்கிடும் தற்பரானந்தஜோதி
 தரணிதனிலெனைப்போன்ற டாவிகளுமில்லையே தயவுசெய்தாளொழுநா
 இரவின்றியகலின்றியிடமின்றிபுடமின்றி மினியவுன்புகையின்றி
 இன்சொல்லுரைத்தென்னையன்பாகபோஷிக்கு மில்லாளுமின்றியன்பு
 தருமிஷ்டர்ப்பந்துக்களின்றியேபசிக்குணவு தானுமேயின்றியிந்த
 தரணியிற்பேயொப்பிதற்றியேதிரிவதுன் தன்மைக்குவழிநாளை
 திருவருட்கொண்டவல்லங்கிவளர்சீலியே சிங்காரவல்லியுமையே
 திரிலோகமெண்ணும் சவுடேஸ்பரித்தங்கமே தேடரியவுரகமணியே. 50

பாவந்தனைச்சுடும்பாவையேவன்கமல பாதமேகதியென்றுநான்
 பகலிரவுமுழுவதும்துதிப்பதும்தெரிந்திலாய்பாவியென்றெண்ணையெண்ணி
 சோவந்தினுவெண்ணைகைநமுவுவிட்டயோ குரத்தலையர்கையிலென்னை
 கூட்டிக்கொடுத்திடின்னைந்தையோ நினைந்திடில்கொடும்பழியுனக்கில்லையோ
 மூவர்க்குமுதல்வியாயிருந்தென்னபயனென்று மூவுலகமேசுமையோ
 முழுமூடனாகியவெனக்காகயிவ்வகைகள் முழுவதும்யேற்கலாமோ
 தேவவன்நனக்காகவசுரரைச்செற்றிடும் தேவியென்றுயர்நீக்குவாய்
 தேனொழுதுசோலைசூழ்வல்லங்கிநகர்வளரும் தேவியேசாமண்டியே. 51

மண்டலமுதற்கொண்டுவெண்டிசையெலாம் போற்றும்மகமாயிநீவிசீலி
மயிலேவெலனைப்பெற்றமாணிக்க தீபமேமரகதமலைப்புதல்வியே
கண்டவர்பொருட்கெலாமாசைமேற்கொண்டிடும் கள்வருக்கனந்தபாக்யம்
கனமானபவிசுடன்புதரபாக்யங்களுந் கணக்கிலாதளிக்கின்றனை
சண்டாளனாகி ணும்வுன்புதல்வனல்லையோ சதிகாரனென்றுயெந்தன்
சகலபாக்யங்களுந் போக்கடித்தனையுனது சாமர்த்தியமோவரிகிலேன்
மண்டலம்வரைவளரும்நெல்வயல்களும்சோலை மலியும்வல்லங்கிவாழும்
மங்களசுமங்கலிசங்கரிசவுடன்பரி மறைமுடியிலாமெயிலே. 52

முடிவிலாவுத்தமிசத்திசிவநாரணி மூவுலகையாண்டமுர்த்தி
மூலமாய்கின்றிதும்பிரணவசொருபியே முத்தமிழ்க்குகந்ததேவி
குடியேயேகுமாணைப்பெற்றிதும்மேவியே யிக்கொடியநென்பழிசெய்தனன்
கோபமோமனமதிற்றாபமோவறிகிலேன் சூற்றெடுத்தினைச்செய்கினும்
அடியருக்கடியர்தம்மடியினிற்பொடியதா யாதரிப்பாயென்னையே
அவ்வேயெல்கதியொன்றுமில்லையேயினியெனது வாருயிர் துரக்கநன்று
படியினில் இப்பழிசுமந்துநியிருந்திடாய் பம்பையொடுகம்பொலிக்கும்
பகரொணுவல்லக்கிபதியுரைகுடாம்பிகை பரமசிங்காரிவுமையே. 53

சிங்காரமங்கையேகங்காதரன்பங்கில் சேரும்நத்தீன்ரமுத்தே
சின்மயானந்தமேயென்மீதுவர்ம்மமோ சிவானந்தநாதவொளியே
தங்கமாமயில்வரும்முருகனுக்கன்று சரவணப்பொய்கைசார்த்து
தனத்தில்வரும்முதமொருகலத்திலேற்றவருக்கு தயவுடன்கொடுத்தீயும்
எங்கநாயகியாகியெங்கும் துலங்கிடும் மீஸ்பரியெனதுசொல்லை
ஏற்காமலும் துயரைநீக்காமலும் நீயிருப்பதும்வழகுதானே
பொங்கியேவருகின்றகங்கைசூழ்வல்லங்கி புரியின்றகுலாவமுயிலே
பொங்கரவணிந்தசிவசங்கரிசாமண்டியே புவையேபூவினொளியே. 44

புவையேபொன்னடிகந்நம்புமடியார்கள் துயர் போக்குதற்கரியவிலையோ
புராரிசிவகாரணிவருகிகிருபாகரி யெனப்புகலுவோர்கள்வறுமை
ஆவலாய்த்தீர்க்கவெம்மம்மையல்லாற்பிரிது வாருளர்களென்றவேதம்
அடியோசொய்ந்ததோயிடியேருபட்டதோ வறிகிலேனநிலிலாதார்
கோவித்தனந்தமாய்திட்டியேவைகினும் கொடியர்தம் துயர்நீக்கியே
சுனறவிலாச்செல்வமும்கொடுக்கின்றதேதுனது குருட்டுத்தனங்கடானே
மாவுபலபுகைநீரைசோலைசூழ்வல்லங்கி மானகரிலங்கவோங்கும்
மங்கையேசாமண்டியிங்கிதகங்காளியே மனதில்வளர்மாணிக்கமே. 55

மனதில்வளர்தீபமேயுனதுசெயலாரறிவர் மகிமைபெருமுனிவர்தேவர்
 மறையுணர்தபோதனர்குகையிலுருயோகிகள் மனமெலிவிலாதுயாகம்
 அனுதினநடாத்திடெயிருடிகளுமெண்கணன் அட்டதிக்குற்றபேரும்
 அலைகடற்றுயில்கொளும்சக்கரத்தண்ணிலும் அயிராணிகேழ்வனாரும்
 மனதினிர்கெட்டாதுவருத்தமேற்கொண்டதம் மனமெலிவுகொள்வரென்றா
 மனிதப்புழுக்களில்கடைகேடனானான் மகிமையரியக்கூடுமோ [ல்
 பணிவரையெனப்புகலும்சோலைசூழ்வல்லங்கி பதியில்தமாமுயிலே
 பங்கயக்கண்ணிசிங்காரசாமண்டியே பையரவணந்தமண்டியே. 56

அரவினையணிந்திடும்அய்யரும்பீயுமே யரியடர்வானத்தினெப்தி
 அழகிலாவேருத்தாங்கியேநாயுடன் அர்ச்சனன்ருனதுமுன்றில்
 திரமுடனயாமெய்தபன்றியைக்கொல்வதுன் தீர்மின்நறிவென்று
 திட்டியேவாதுடிக்கோபமேற்கொண்டவன் சிரமியையடித்தவடியால்
 பரதவித்தரிவற்றுக்கமைதிமுறையிட்டு பஞ்சையாய்த்திரிந்தசெயலால்
 பந்தரைக்காத்திடமறந்ததோவுங்களது பாசாங்கிலொன்றுதானே
 சிரியவன்வுந்தனுக்கெதிரியோவல்லவே சிரப்பரும்சோலைசூழும்
 சிங்கரவல்லங்கிநகர்மேவுசாமண்டி தேவியேசிரந்தமயிலே. 57

அன்னையெயன் துயரமாருதவங்கியா யடருதேயென்செய்குவன்
 அனலிலிமெழுதாயுருகுதேமேனியும் அருமையோடென்னையன்பாய்
 பின்னங்களின்றியேகார்க்கின்றபேரையும் பெரியதுயர்பரவைவீழ்த்தி
 பிரட்டியுன்முனிவெலாம்தீர்த்தயோ அன்னையே பிள்ளையார்தனைப்பிடித்த
 நன்னயமிலாதசனியரசினைப்பிடித்ததே யெனநவிலுமுறையினேவ
 நடந்ததேபழஞ்சொலுறைகடந்திடக்கூடுமோ நவையிலாமணிவிளக்கே
 தென்னையுங்கன்னலும்சூழும்வல்லங்கியின் நெருவினிற்றுலங்குமனமே
 தேடரியதேவலன்மடபில்வருதேவாங்கர் தேவியேசாமண்டியே 58

மாதாகியெவ்வுயிர்க்காதாரமாகியும் மனமாகியறிவுமாகி
 மாயமாய்மாண்பிமானமுந்தானாகி மலராகிமணமுமாகி
 ஆதாரமாகியெவ்வுயிரினுள்ளுயிராகி ஆனந்தமயமுமாகி
 அண்டரண்டங்களுமடங்கலுந்தானாகு மரக்கரிவாநந்தியே
 கோதானபோதினும்கைவிடுதல்நலமன்று கோதினையகற்றியெற்கு
 குறைவிலாப்பொருளுதவிரட்சிப்பதுன்கடமை குவலயமளித்தமயிலே
 வாதாடவென்றெழும்மாமரச்சோலைசூழ வல்லங்கிதன்னிலவாழும்
 வசையிலாமணிமகுடமணியும்சவுடேஸ்பரி வனமயிடசங்காரியே. 59

வேறு.

அல்லவெனும் துயர்தவிர்க்குமருங்கினியே செங்கனி
தொல்லெவள்ளிமலேதுவங்கும் சுந்தரியேமந்திரமாய்
கல்லவளேவுலகமெலாம் வகுத்தளித்தமின்கொடியே வல்லங்கிவாழும்
கல்லரசுக்கனியமிர்தே சவுடநாயகிமணியே நலமிக்காளே.

60

பையரவையணிந்தவளே பரகெதியைத்தருபவளே பகைஞரானோர்
நையசெயல்செய்தவளே நாயகனாடித்தமர்ந்த நவையில்லாளே
ஷய்யும்வகையறிந்திலனே வுத்தமியேபொற்கொடியேவுமையேயிந்த
நையசுத்தோர்மதித்திடும் வல்லங்கிசவுடன்பரியே வரத்தினுளே.

61

தாயாகுத்தற்பாமே அற்புதமேபொற்குயிலே தயவுகூர்ந்து
சேயாகுமென்மனத்திற் குடியிருக்கும் துயர்தவிர்ந்து செவ்வோடு
மாயாதறிதியளிப்பாய் வல்லங்கிமான்கரில் மகிழ்வினோடு
ஓயாதவரமளிக்கும் சவுடநாயகிசைவையே வுயர்ந்ததேனே.

62

மதம்பிடித்தவொட்டனையும் மருவியொருசெட்டிநனைப் பெற்றமாதே
கதம்பெடுத்தபரிகள்வற்ற களவனையங்கணைந்திலையோ காமமீறி
பதங்குலவுங்கிங்கினிகள் பலதசையும்ஒலித்திடவே பண்பினோடு
நிதங்கமழும்வல்லங்கிவாழ் சவுடநாயகியே நெறிநின்றனே.

63

வேடுவத்திபொய்யிடைச்சி வித்தகத்திமுப்புரத்தி விறகாளத்தி
கூடலத்திகேடகத்தி குக்குடத்திநற்குணத்தி கொடிச்சிபேச்சி
பீடுடைச்சிசெஞ்சடைச்சி பிரபலத்திகுளிர்முதத்தி பெருநாளத்தி
பாடல்புனைவல்லங்கி பதியுடைச்சிசாமண்டி பரிவாரத்தி.

64

பொக்கணத்திமுக்கணத்தி புயல்நிரத்திபெருமலைச்சி புகலவொண்ணு
செக்கரிளம்பிறைமுடிச்சி செண்பகத்திகங்கணத்தி சிவத்தியானத்தி
தொக்குமிடைதானுடைச்சி தொல்லரவைதானணிச்சி துரச்சியாச்சி
கூக்கணத்திமைக்கணிச்சி வல்லங்கிசாமண்டி குணவரத்திகீர்த்தி.

65

வேறு.

ஷனைநம்புமடியருக்கினியபொருளுதவிபே வோயாதுநித்தரித்தம்
வன்னடியையூதித்துவண்மைய்யவாழ்வர முதவாதிருப்பதென்ன
வண்மோடுநல்லறிவுதீர்க்காயுனைப்பெற்ற மைந்தரைவழங்கிடாது
வையசுத்தோரிகழ்ச்செய்வதும்தர்மமோ வான்முதலனைத்துமுன்ன
தினையளவுவாகிலும்திக்குமோமுன்கர்வ தீர்த்தைக்காட்டலாமோ
திவ்யகுணபிரதாபருணையங்கடலமுதே திடடுவதுகஷ்டத்தினால்
மனமதிர்கொண்டிடாதேனையாளவேண்டுமே மயில்வளருசோலைகுழும்
வேலையாளவல்லங்கிநகர்மேவுசாமண்டி மகமாயிகவுரியுமையே.

66

என்னைவரும் திருவிழியுமிருந்துமென்ன
 கோபுரமிருந்தென்ன சிரப்புடன் திருவிழாக்கள்
 தன்னமலர்களோ லேத்தியர்ச்சித்துமென்ன
 எய்கியென்று துங்கமோடுறைத்தென்ன யேசியுமாவதென்ன
 பங்கமில்லாச்சிவினைகிதுவைத்தென்கணும் பவனிவந்தாலுமென்ன
 பலவிதத்தாலுனக்கரியபொருள்தேடியே பத்தியோடிருந்துமென்ன
 பொங்குமரவாபரணமணிந்தென்னகோவிலைப் புதுக்கியும்ஆவதென்ன
 புகழ்பெருகுவல்லக்கருகருறையும்காமண்டி பூவையெருண்பாவையே.

67

இரு வேளைபூசைகளியற்றுவதிவென்னவுன் யின்பகாமங்கோத்தான்
 இரவுபகலின்றியேஐபித்தென்னவாத்தியம் யிடைவிடாதடித்துமென்ன
 அரிதானபந்தலிட்டலங்கரித்தென்ன முத்தாலாத்தியேந்தியென்ன
 அமிர்தத்தொபாத்ததற்பாயசமளித்தென்ன அடியாராயிருந்துமென்ன
 குருடியென்றுத்தனைக்கப்பிடினுமென்னகெரு கோலங்கள்செய்துமென்ன
 குமரனொடியானையைபெற்றதென்னமகுடனை கொடியவதைசெய்துமென்ன
 அரகராயான்படுத்துன்பத்தைநீக்கிடா தன்னையேவுந்தனுக்கு

அத்தமிருவல்லங்கிவந்தவினைநீக்கிடும் அம்மையேசவுடம்மையே. 68

வேறு.

அந்தமாகுமுக்கோணத்துநாப்பணின் அரியதாகியவட்சரமொன்றதாய்
 வந்தையோடுவிளங்கியென்னமே வெய்யதானவியாதிவினையோ
 சிந்தைநொந்துமெலிகுரனையிதை தீர்த்திடமருந்தொன்றுனக்கில்லையோ
 கந்தமாமறச்சோலைசூழ்வல்லங்கி கன்னியேசவுடஸ்பரியன்னமே.

69

வேறு.

தண்ணொருளிதருமாமலர்புனை வாஜைதயாளி
 பெண்ணுய்விலைதனின்மேவிய பிரமைக்கடலொருவ
 கண்ணுய்மரையருள்குறுவாய் வல்லங்கியின்கடிபுனை
 ஏன்னொழைசவுடஸ்பரி ஏனையேகுணமணியே.

70

தேவாரம்.

பொன்னாநீடையாளே வொயிலாளே குயிலாளே
 அன்னையெனையாளாகிலோ வடியெனெங்ஙனுய்வன்
 பன்னாநீனப்பணிந்தும் பெண்பாராமுகமான
 தென்னையதைமொழியாய் சவுடஸ்பரியென்னனாய்.

71

சல்லாமதியாலேயுனைக் கள்வியெனசொத்தேன்
 நல்லமதிவரவேயருள் நாட்டாய்குணமூட்டாய்
 சொல்லால்முடியாததுரைமானே செழுந்தேனே
 எல்லாமுணர்ச்சவுடஸ்பரி என்னுயகிவருவாய்.

மாதாபிவன்வருவாய் வரத்தருவாய் செயலறிவாய்
ஆதாமழையன்றினி யாரிங்குளருறவு
யேதோவெனவெண்ணுதினி யேழைமுகம்பாரும்
தாதாசவுடஸ்பரியென் தாயேவருவாயே.

73

வேறு.

செங்கவாகனியே செழுந்தங்கமே செங்கனியே
மங்காமாமலரே மாயன் தங்கையே மாங்குயிலே
கொங்குசெண்பகமும் குளிர்கொன்றை மலர்மலியும்
துங்கார்வல்லங்கி வாழ்சவுடஸ்பரி தாய்மணியே.

74

பெயும்அரவுளுவை பெரும்பிடாரி யெமனனைய
காயும்துயர்மருவி யான்காலங் கழித்திடவோ
சேயேனுன்னே விட்டேனென்று சிந்தையில்வையாதே
தாயேசாமண்டியே மலர்தாரணி கண்மணியே.

75

மைந்தன்தவித்திருக்க மாதாமாணிக்கத் தண்டிகையின்
அந்தோயேறிவரவெனக் காகுமோ அம்மையரே
சிந்தையாமிதுவும்மிசு நீதியன்றேயெவரும்
முந்தியுறைப்பார்கள் சவுடஸ்பரிமுகக்கணியே.

76

பொன்னேநீவருவாய் முப்புராரியேநீவருவாய்
பன்னுன்பணிந்தொழுகும் யிந்தப்பாவியின்முன்வருவாய்
அன்னையேநீவருவாய் யென்னையாளவே நீவருவாய்
மின்னூர்வல்லங்கிவாழ மீனும்பிகையேவருவாய்.

77

கண்ணேநீவருவாய் வெகுதாரணியேவருவாய்
கண்ணுந்தம்முடலில் சூலம்நாட்டவேநீவருவாய்
பண்ணேர்சொல்லுடைய பரமேஸ்பரியேமதுரைப்
பெண்ணேநீவருவாய் யென்னெப்பெற்றவளேவருவாய்.

78

ஒப்பில்லாமணியேயென்முன் னோடியேநீவருவாய்
துப்பாரிதழ்துரந்து ஒரு தாய்வரந்தந்தருள்வாய்
அப்பன்வேல்முருகன் பழனியானையோடிங்குசவு
டப்பன்முன்வருவாய் சவுடஸ்பரிதார்குளவே.

79

ஆனந்தக்களிப்பு.

சங்கரிதூர்க்கைகங்காளி	எங்கள்
சாமண்டிகவுரிசிங்காரி நீங்காரி	
எங்குந் துலங்குமோங்காரி	இந்த
எழையைக்கார்த்திவொயெங்கள் தேவி	
பத்தாயிரங்குலத்தோரை	மிக்க
பாதுகாப்பேனென்று பண்ணியசரதம்	
சுத்தமாய்மரந்தனைபோலும்	இங்கு
சூழுவாகத்தெனிகுது தோகையேமானே	
பெற்றிந்தாயென்றுவுன்னை	மிக
பேண்யேபூசைகள் செய்திடுமெம்மை	
செந்தவர் தூஷணசெய்து	நன்றாய்
சிரிக்கவைக்கலாமோ தேவிசாமண்டி	
மாணிக்கதீபமேவாராய்	சற்றும்
மறுவென்பதில்லாத மாணே நந்தேனே	
ஆணிப்பொன்னேழுத்தேமணியே	என்றும்
அழ்வில்லாதபொருளாகியவமிர்தே	
காணக்கிடையாதகனியே	நல்ல
கற்பகமேயொளிர் பொற்பதம்நானே	
பேணப்பேணத்துயர்வாரி	தன்னில்
பிரட்டியுருட்டியழுத்திடலாமோ	
சுந்தரிமச்சத்தமுன்காதில்	நன்றாய்
கொள்ளலையோசெழுந் கோமளவல்லி	
தோப்புசூழ்வல்லங்கிதன்னில்	மிக
துலங்கும்சாமண்டி வொய்யாரிகெம்பீரி	
பாலன்செட்டப்பன்போற்றும்	தங்க
பல்லாங்கிலேரி பவனிவந்திந்த	
ஞாலத்தனிற்றிருமேவ	கருணை
நாட்டும்சௌக்யஸ்பரி நாயகிபோற்றி	தானாதின

கோண்டிச்சிந்து.

தனஞ்சன தனஞ.

தேவர்களுக்காடையளித்த சிரந்த
தேவாங்கர்குலந்தனைக் கார்க்குமயிலே

சேவடியைக்கொழும்டியேன் பவந்தனை
 சேதிக்கவந்திடும் வீரபரையே கல்லங்கி
 ஜாதிமலர்சிகையழகி
 சவுடநாயகியே சுரப்பமணியே
 வாதியல்லநாணுனக்கு என்றிருக்க
 வறுமையிற்படுத்திட வழியுமுண்டோ
 பட்சமுடன்வேடுவெனச்சல் தின்றவனை
 பாருள்ளவரைக்குண்ணை விட்டுவிடுமோ
 அச்சமில்லாச்செருப்படியும் பட்டகதை
 ஆரநியாருந்தன் வீரத்தனத்தை
 வில்லடிகள்பட்டுமெலிந்த உனக்கு
 வெட்கமென்பதில்லையோ வேடக்குரத்தி
 வல்லபத்தில்குந்தவனென் நெல்லோரும்
 வையகத்தில்சொல்வதெல்லாம் பொய்மொழிகளே
 செத்தபிணத்திரச்சிதின்று போதாமல்
 சிருத்துண்டன்பிள்ளாதனைத் தின்றசிருக்கி
 மெத்தமெத்தலைசுழுட்டி பேய்களுடன்
 மேலாகவாடலையோ மேட்டிமைக்காரி
 குதிரைகளோவிற்குமவனை கூடியே
 குமரனைப்பெற்றெடுத்த கொத்துவாத்தி
 மதம்பிடித்தவொட்டனுடனே மல்லாடி
 மருவவில்லையோவுனக் கறிவுமில்லையோ
 பாம்பணிந்தபிடாரன்றினையும் கலந்து
 பாணைவயிற்றினைதனைப் பயந்தெடுத்தனை
 வீம்புகளிற்சிக்கியொருக்கால் ஆண்டியுடன்
 வீணுட்டமாடிவெட்கம் கெட்டவளன்றோ
 பித்தனையங்கணைந்தெனையும் பிள்ளையெனப்
 பெற்றெடுத்தவத்தமி யான்பிழைக்கவே
 மெத்தமெத்தப்பொருடனையும் யீயாது
 மேலாகநடப்பது ஜாலமல்லவோ
 எப்படியீசெய்தபோதிலும் உந்தனை
 எசுவேன்வந்தபடி பூசைகள்செய்வேன்
 செப்பும்சவுடப்பன்கவிக்கி இரங்கி
 தெரிசனோதந்தருளும் தெய்வமணியே தனனாதன தனனா.

சூடாழ்ப்பை

கா வடி ச்சி ந டு

ஆதிமுதலாகிவந்த ஜோதியொளியாயிருந்த
அங்கயக்கண்ணியே வோங்காரியே அரன்
பங்கில்வளர்ச்சங்கரி நீங்காரியே முன்னம்

அடல்பொரவரு மசுரரைமுடி
படிமிசைபடவடு கவுரியே
அஞ்சுகமேசெஞ்சொலுரை நீலியே இத்த
மஞ்சரிக்கிமிஞ்சுமனு கூலியே.

பாதகியேயென்வறுமை நீதவிர்க்கலாகாதோடி
பாரமுனக்கில்லையொடி மூடியே மிக்க
சீர்பெருகும்தேவருட னுடியே சங்க
பரிபுரமொலி குரைகடலென
பறையொலியதிரிட முடுகியே
பவுனிவருமாதரசே அன்னமே எந்தன்
கவலைதீரவந்தருளும் சொர்ன்னமே.

பாடல்பெருவல்லங்கி மாநாடுதழைத்தோங்கிடவே
பாங்குடனேவந்தருளும் கன்னியே தே
வாங்கர்குலந்தாங்கமன முன்னியே எங்கும்
படபடவென குடமுள்வொலி
கடுகிடுவென துடியடிபட
பம்பைகம்புவும்பரிடம்சேரவே அவர்
அம்பிகையேயென்று துதிசுறவே.

ஆடகமணிமகுட மீதுவரியாதனத்தின்
ஆபிரங்கதிரவர்கள் போலவே பத்
தாயிரங்குலத்தவரை சாலவே வுற்ற
அடரும்வருமை கடியியநொடிதனில்
கொடியபாதக மடியவே யிருந்
தாளுவாயென்னுளும் பரிபாலியே வெள்ளைக்
காளையேரும்பிச்சை பெரும்சீலியே.

சொல்லச்சொல்லமானமுனக் கில்லையென்றுலென்னசெய்வேன்
சோமசுந்தரேசனையும் கூடவே கூடி
காமந்தலைக்கொண்டுவிலை யாடவே யெண்ணி
சோலைகாடுக னோமொமலை
மேலையேரி யேகுலாவிய

சூத்திரம்செய்வதுமக் காட்டு
தீர்த்திடாதுலுன்னே விட்டுப்போகுமோ.

துயர்

பத்தஞ்சவுட்பனுன்னே நித்தம்பணிந்தேத்துவதைப்
பார்க்கவில்லையோ பத்ரகாளியே மன
மேர்க்கவில்லையோ யுத்தமீளியே மிளிர்
பாதிமாமதிமீதுகுடிய
வேதநாயகனாகுகுடிய
பார்வதிபஞ்சாட்சரி யென்னம்மையே வந்து
ஓர்மொழிசொல்லஞ்சலென்று செம்மையே.

ஒ யி ல் கு ம் மி.

வானமளாவுபொன் பூமலர்ச்சோலைகுழ் வல்லங்குவாழும் செளடிஸ்பரியை
வந்தனைசெய்வோர் சன்மிக
விந்தையுடன்வாழ்வதொடு
வாணியருள்வந்து வாய்த்திடுமே.

இந்திரைவந்துயிருந்திடுவாழ்வெகு மைந்தரும்வந்து வளர்ந்திடுவார்
இன்பம்பெருகும்பெருகும்
துன்பங்குறையும்குறையும்
இலகியவுலகினிற் நிலகராவார்.

வாலேபுவனைதிரிபுரையோடும் வருகியைரித்தம் பணிபவர்க்கு
வயதும்ஜெயமும்பொருளும்
வயலும்செயலும்பெருகும்
வந்தித்துக்கும்மியடித்திடுவோம்.

சாலோகசாமீப சாருபசாயுட்சியம் சாரும்எழிதிற் சுந்தேகமில்லை
சட்டமுடனிட்டமலர்
திட்டமுடன்போற்றிடுவோம்
சல்லாபவுல்லாச வில்லாசரே.

வானவர்வந்தடி போற்றிவரந்தனை வாங்கியங்கேசுவார் வண்மையொடு
வஞ்சகமும்நெஞ்சமதிற்
கொஞ்சமுமில்செஞ்சொல்தில்
வாழ்த்தியேகும்மி யடித்திடுவோம்.

தேடக்கிடையாததெள்ளமிர்தமெங்கள் தேவலன்நன்மை பிற்சிக்கினதோர்
 தேவியையிங்காவலொடு
 யேவருமிக்கோவிலதில்
 தெளிவுடன்பூசைகள் செய்திடுவோம்.

வில்மதியாதினர நாடனிலேயெங்கள் விமலியைத்தண்டிதை மீதிருத்தி
 வீரத்துடனேபவனி
 சீருற்றிடவோவருவோம்
 வித்தைகள்கற்றிடம் விற்பனரே.

வேறுமெட்டு.

கொல்லையிற்பூத்திடும்மல்லிகைக்குமணம் குன்றாதபோதினுங்குன்றுமென்று
 கூறுவார்மூடர் அம்மையைத்
 தூருவார்காடர் நாமழ்
 கூடிக்கூடிப்புகழைப் பாடிப்பாடித்தினம்
 கொண்டாடவெம்முனம் வந்திடுவாள் எல்லாம்
 கொண்டரசாளவும் தந்திடுவாள்.

ஆனமுகவனை ஞானபுலவனை அற்புதமாகவேபெற்றெடுத்த
 அம்மையுமாவாள் சுகமே
 நம்மையுமாள்வள் ஒளிர்
 அருமாமறைபொருள்தேடிய தருமாமலர்சிகைகூடிய
 ஆதிபராசத்தியந்தரியை பணிவோம்
 பூதலநாயகி சுந்தரியை.

நம்பினபேர்களைக் கார்த்திடுவாளவள் நாடியகாரியம் கூடவைப்பாள்
 நன்மையுமாகும் வரும்
 தின்மையும்போகும் மிளிர்
 நாலும்ஆரும்புகழும் வேலும்வாளும்திகழும்
 நாயகிதன்னைத் தினந்துதிப்போம் சுள்ளப்
 பேயரையெப்பொழுதும் மீதிப்போம்.

சுற்றும்கவிசவுடப்பனைச்சுற்றிய கடியதுயர்களையடியருத்து
 கனவினில்வந்து பொருள்சேய்
 கனமொடுதந்து வந்தன்
 கடனும்பொடியேபடுமே வுடலும்மிடலாய்வருமே
 கலங்கிடவேண்டுமதில்லையென்று சொற்ற
 கவுரியைப்போற்றுவீர் கோவில்சென்று.

க ல வ ண் ட ப ா .

சீராருங்கற்பகமே தேடிவைத்தபொங்கினியே
 பாராளவந்ததொரு பைங்கினியே பேரேருங்கும்
 வல்லங்கிதேவாங்கர் வந்திக்கும்நவமணியே
 வில்லங்கமுழுதகற்றும் வித்தகியே சொல்லோங்கும்
 சவுடநாயகிவுமையே ஜகமுழுதுமாண்டவளே
 கவுரிமகமாயிபரையே கண்மணியே பவமகற்ற
 வல்லங்கிபழயதரை வந்திருக்கும்வாள்மயிலே
 சொல்லும்மறைப்பொருளே சோகியே வல்லபத்தி
 அடியேனழைப்பதுவுன் னரும்செவியிந்கேள்க்கிலையோ
 கொடியேனுக்கருள்புரிதல் குற்றமென்றோ யிடையுடனே
 பாதம்வலித்திடுமோ பவஷ்டம்குறைந்திடுமோ
 எதென்றுநானறியேன் இனங்குயிலே மாதாவே
 வந்தேனையாளாயேல் வாளால்மடிந்திடுவேன்
 நிந்தனையும்நீவகிப்பாய் நிர்ம்மலியே அந்தமிகும்
 அயிலால்மடிந்திடுவேன் அங்கிதனிந்குதித்திடுவேன்
 மயிலேமரகதமே மாமலரே தயவாக
 கண்மணியேநீவருவாய் கற்கண்டேநீவருவாய்
 பெண்மணியேநீவருவாய் பெப்புடனே எண்ணரிய
 மாணிக்கமணிவிளக்கே மாசுபடாசித்திரமே
 ஆணிப்பருமணியே அஞ்சுகமே ஞானமிகும்
 தேனேதெள்ளமிந்தே தேடிவைத்ததிரவியமே
 மானேயிவண்வருவாய் மலர்க்கொடியே போனவனும்
 வருவதில்லையென்றவர்முன் வண்மையுடனழைத்துவந்து
 பெருமையுடனிருத்திவைத்த பேரொளியே அரியதுயர்
 அடர்ந்திடவும்ஜீவினையான் அகற்றிடவேயெண்ணுகயில்
 துடர்ந்தெனையும்தடுத்தனையே தாய்மறையைக் கடந்தவளே
 பாதகராம்சிலர்களுன்னைப் பரிகாசம்பண்ணிமிக
 வேதனைசெய்தலட்டுகிறார் விதம்விதமாய் ஒதுகிறேன்
 எதற்கென்றுயானும் பயந்திருப்பேணிப்புவிவில்
 சதிப்போர்க்குவேல்விடுக்கும் சத்தியே மதிப்பாக
 நித்தம்மலர்கொடுன்னே நேத்தியுடன்பணிவதற்கு
 வைத்ததொருகூலிவகை தானோ சுத்தமுள்ள
 வேதத்தினுள்ளமைந்த வித்தகியானாலும்
 கோதற்றவரனிடத்திற் குடியாகி தீதற்ற
 அவனிதனையாண்டவன்நீ யானாலும்அடிப்பவற்கு

குடாம்

கவலையைத்தந்துமலை தானிருந்து பவலாவரும்
சாமண்டியானாலும் சவுடராயகியாகி
சூமண்டலம்புகழ பெயர்பூண்டு துமண்டும்
சத்தியமாய்கிற்பவளே யானாலும்சாம்பலியே
முத்தர்முதலேத்திவரும் மூர்த்தியே சத்துருவின்
நெஞ்சுத்தில்வேல்விடுத்து நிணக்குடலைத்தான்பிடுங்கி
யெஞ்சலிலாதெனைக்காரும் யீஸ்பரியே அஞ்சுகமே
வயன் துயரை நீக்காதிருப்பாயேயாமானால்
வுன்பெருமையாற்றிவார் வுத்தமியே இன்பமுடன்
ஆதரிக்காதிருந்தாக்கால் ஆர்தான்மதிக்கிவார்
பூகலத்தோர்பணிசுவறோ பொற்கொடியே மேதனியில்
எனையானும்கற்பகமே யீஸ்பரியேயிகபரத்துக்
கனையாகிவீற்றிருக்கு மம்மையே.

கனமேவுமொனதுகுரு கல்விக்கனஞ்சியம் காசிலிங்கம்பிள்ளைசீர்
கல்வியிற்சல்லாப வுல்லாசனமுத்து சாயிகவிராயரோடும்
சினியின்றியேகல்வி சொல்லல்லுபிள்ளையும் சிவபிரானருடவந்த
சிங்காரஜோதிடக் கடலொடுபுராணமும் சிரப்புடன்வோதிவைத்த
வனமேவுமொன்னகிரி மகிப்னிவர்பதமெலா வண்மயாய்சிரசிலேற்றி
வுள்ளலாம்சவுடராயகி திருக்கோவிலின்வணங்கி மஞ்சரியையோதி
தனமோடுகலனாடை தமர்க்கந்தந்தெந்தனை தழுவினதுரைக்கவென்னால்
தாளாதுவொருவராலாகாது வன்னவர்தழைத்திவார் செல்வமோடு.

எமையின் தந்தைதாயானசவுடஸ்பரி இராமலிங்கேசர்வாழி
ஏருமரிபவழவிக்னைசரும் பொரியோடுமுந்தருளும் மாயன்வாழி
கமைசேரும்தேவலன்மர்பில்வரு தேவாங்கர்சனதாரொடு புதர்பெளத்தர்
கணக்கிலாப்பொருளோடளப்பருங்காலமும் கவலையற்றிருக்கவாழி
அமையும்வல்லங்கி நகரனைவரும்வாழி யிம்மஞ்சரியையன்பிளோடு
அழகாயுரைப்பவர் கேட்பவர்பிரகுக்கு அறியவேயுறைத்தபேரும்
தமையுற்றதீவினைக டமைநீக்கிவுலகினிற் தழைத்திடவும்வாழியெங்கும்
தர்மமும்மறைநீதி சத்யமொடுவித்தையும் தானேங்கவாழிவாழி.

சுபம்.

முற்றிற்று.

172198

9/3
11-27